

Vázlatok egy napköziről c. film
cenzuraszövege

Csókolom, Szerbusz. Mi volt ma? Mi volt. Hármas dolgozott. Ötös. Ascher ötös? Rudi bácsi mit szolt? Örült. A szülők beadják a gyerekeket a napközibe, mert otthon nem tudnak törődni vele, nem tudnak róla gondoskodni, mert dolgoznak és fáradtak, amikor hazajöttek. Kötelessége a tanárnéninek, hogy kedves legyen a gyerekekhez, mert mi a családi szeretetnek csak egy részét kapjuk meg. Csak részben kapjuk meg. /orosz tanulás/. Hogy vált. /ismét orosz/ Ismételt. Na most az egészet. A golya az gyorsan fejlődik. A golyák gyorsan fejlődnek és a szülőknek sokat kell szólni oda-vissza a mocsárhoz, meg a fészekhez. Amig megetetik a fiókákat. Hasonlítanak a fiókák az anyjukhoz. A fiókák milyenek? Fészeklakók, vagy fészekhagyók. Fészekhagyók. Minden gyereknek vannak problémái, otthon nem mondhatja el, mint itt. Itt tanácsot adnak neki. Legalább meghallgatják. Ha én hazamentem, akkor anyukámékat nem érdekelték, azt mondták, nem nekem tanulsz, és nem érdekelték. A napközi talán jobb mint otthon, mert otthon is jó, de itt többen vagyunk, közösségbe vagyunk. A szerető gondoskodás sokkal fejlettebb, mint otthon. Mert van aki a nagymamájával van otthon, a nagymama nem tud neki olyanokat mondani, amit kérdez és nem növekszik a tudása. Itt viszont itt a szülők szellemi dolgozók és a ~~sxxx~~ beszéd-készsége sokkal nagyobb mint például egy fizikai dolgozónak. És az sokkal jobban tud az beszélni. Az, hogy szerintem az egy otthont pótol és ez az egész gyereksereg egy családban él. Igen család. Mindenkinek meg van a dolga, mint otthon, be van osztva. Minden közös, tehát mindenki egyenrangú. Nekem az véleményem, hogy a napközis tanárnőnek, vagy tanárbácsinak nem kell minden tárgyhöz értenie, nem a napközis tanárnő feladata, hogy megtanítsa a gyereket, hanem az hogy egy picit hozzásegítse. Szerintem az, hogy ha valamely gyerek kap egy egyest. Például itt a táblánál. Attól függ hogy rosszabból kapja azt az egyest, nem felelésből, akkor a többiek előtt megbeszéljük az rettenetesen rossz. Miért rossz? Azért mert nem tetszik pofozkodni és nem lesz semmi olyan káros bennünk, hogy ... Akkor az miért rossz. Az nem, hanem a lelkifröccs, mert ha meg tetszik ütni, akkor azt egy óra mulva elfelejtjük. De ha lelkifröccsöt tetszik adni, akkor még este is azon gondolkozom, hogy kinek is volt igaza. Itt vagyunk egész nap az iskolába, semmi családi élet, mert hazamegyünk eszünk, nézzük a TV-t és lefekszünk. És nem kapjuk meg azt a családi kört, mint aki nem jár napközibe és a szülei nem dolgoznak, hogy hazamegy, egész nap otthon van apukájával és ~~anyukájával~~ anyukájával. De itt mi délelőtt tanárokkal vagyunk és délután pedig pedig közösségbe vagyunk. Itt a napköziben van olyan tanár akire a gyerekek számítanak, hogy meg tudja hallgatni minden baját, buját, mert az embernek a szülei nem érnek rá, vagy nem hallgatják meg. És ebből a célból a napközis tanár mindig ráér és meg tudja hallgatni.

Én se mindig találkozom a papámmal, két három napon keresztül, mert sokat éjszakai és reggel 9 óra körül jön haza és én már az iskolában vagyok és van amikor utána rögtön bemegy délután és 12-ker elindul és éjszaka jön haza és akkor megint nem tudok vele találkozni. Ha ha zamegy, akkor legalább otthon is segítsen valamit, tanuljon meg főzni, vagy valami, perszívózzon. Hiába van egy jól berendezett otthon ha egyedül van, sokkal jobb egy iskola mert ott sokkal többen vannak. Nincs meg az nagy kényelem, de megvan az amire szükség van. Azok akik azt mondják hogy a napközi rossz, nagyon akarnak hazamenni, akkor annak megvan a sajátos oka. Az hogy nem szeretik a tanárnőt, hogy rossz tanárnő, nincs megteremtve az a légkör, amit ők szeretnének és például hogy mi azt mondjuk hogy jó a napközi, mert nekünk meg van az a légkör teremtve. Vannak olyan tanárok akiket a gyerekek sorsa nem érdekli, mert nem érdekli, hogy a gyerek egyest kapott, vagy ötöst, de van aki lelkén viseli az egész gondjaikat, és szerintem azok sokkal jobban megértik azokat a gyerekeket és ehhez jobban ragaszkodnak is, mint akik nem értik meg. Vannak olyan tanárok akik nem szeretnek se furni, se faragni, és tanár nem is engedi, hogy ilyesmit csináljanak. Az jobb lenne, hogyha egy szigorubb tanár lenne, mert ha én középiskolába akarok járni, akkor és kivételezne velem, azzal én nem érnék semmit. Ne legyen ideges, ne legyen ideges a gyerekekkel, legyen türelme magyarázni a gyerekeknek, és törődjön is velük. Szerintem egy jó tanár megértő a gyerekekkel, megérti a gyereket. Ne legyen egyhangu, szines legyen. Legfőbb, hogy a tanár szeresse a gyerekeket. Ha mindig szombat és vasárnap, az olyan mint a téli szünet, mert amikor téli szünet után bejöttünk az iskolába. Akkor mindenki azt mondta, hogy de jó hogy iskolába jöttünk, mert már mindenki eláta magát. Ha otthon maradok akkor nem tudok mit csinálni, csak egész nap unatkozom. Én a Székelyfalvával mindig passziózek. És akkor leléptem a három lépést, akkor jön a Szörény, utána visszakerem, utána jön a Horváth. Szóval mindenki lekér. Innen nem lehet lekérni csak innen. De nem így voltatok. Így voltunk, de akkor is csak erről lehet lekérni. Csak jobboldalról lehet lekérni. Mikor vegyes válasz volt akkor fel akartam kérni a Tanácsot és mondtam neki hogy nincs kikoszarás. Szerintetek? Ez sértő. Sértő Ki kell huzni ilyeneket a padból. Azt is csinálják, hogy kérd le ezt, kérd le azt, odabonlandítja a jó népséget és aztán lekérte, maradj a pácban. Először is odamegy, szabad. A többiek figyeljenek nagyon, hátha téved a Gabi akkor ki kell segítenünk. Kosarat adni nem szabad, szabadni szabad, de nem illik, mert a kikoszarás az legmegalázóbb dolog egy férfi számára. Nem csak mindig a férfinak van választási joga, hanem a lánynak is. Bejelentik azt, hogy most hölgy válasz. Akkor kötelesség

a hölgynek választani férfit. Én azt mondom, hogy kezdjük el a táncolást. Gyerekek üljetek le egy pillanatra. Figyeljétek ide, szeretnék valamit elmondani. Nem látom mindenkinek az arcát, addig nem tudom elkezdni. Gyerekek én már napok óta készülök, hogy elmondjak nektek valamit. Próbálgattam, fogalmazgattam, próbáltam variálni. Aztán arra gondoltam hogy a farsangi klubdélután, amit annyira vártatok nem rontom el az örömeteket. Szeretném bejelenteni hogy elmegyek. Mi? Miért. Szakfelügyelőm el, tudjátok hogy a napközis szakfelügyelő néni bácsik mit csinálnak. Én azt szeretném hogy olyan széppé olyan boldoggá lehetne tenni nemcsak ilyen kevés gyerek, hanem sokszáz iskolás gyerek életét, mint amilyenek mi voltunk. Kicsit nehéz. Sokmindent akartam elmondani. Hiába vagyok felnőtt, nekem is könnyű. Hozzá kell tenni, hogynem is titeket sajnálalak gyerekek, mert bárki aki utánam jön, ha olyanok maradtok mint voltatok, ugyanugy fog szeretni benneteket, mint én szerettelek. Én magamat sajnálom inkább, akitől, aki elválok tőletek. Persze ez a válás nagyon viszonylagos valami, mert hiába megyek én el, tulajdonképpen viszem magammal azt a két évet, amit együtt töltöttünk, annak a két évnek minden szépségét, az együtt töltött órákat, azt a rohanást amivel fogadtatok az udvaron. A tanulmányi versenyek izgalmát, mindezt azt a sok-sok kedvességet és szeretetet amit kaptam tőletek és igyekeztem visszaadni. Miért pont Ili néni? Persze, mert mi jól megvagyunk. Arra nem is gondolnak, hogy a gyerekek nem ukarnak megválni, a napközis tanártól. Én ugy sem jövök iskolába, akár hány kokit kapok. Még meg akár hány egyest kapok akkor sem jövök. Ili néni és ha rosszak vagyunk itt tetszik maradni?

Munkatársak: Csákány Zsuzsa, Freiser Gábor, Gilián György, Operatőr: Zöldi István, Dramaturg Zsugán István, Hang: Toldy Zoltán, Vágó: Komlóssy Annamária, Szakértő: Dr Polcz Alaine, Der Eperjessy Gézané, Gyártásvezető: Breier György, Ríport- és Dokumentumfilm Stúdió, Magyarországon forgalomba hozza a MOKÉP M. 5304/71. Írta és rendezte Dobray György. Köszönjük Dr Czigány Baláznén és volt napközis osztályának közreműködését.